

Stichting Buurtwerkplaatsen

Beleidsplan 2014 – 2018

Meedoen is óók een recht

Meedoen is óók een recht

Deelnemen aan het maatschappelijk verkeer is voor iedereen een noodzaak. Ook voor mensen die daartoe op eigen kracht niet in staat zijn. De overheid vindt dat iedere burger naar vermogen verplicht is om zijn medeburger de helpende hand te bieden om dat mogelijk te maken. Terecht.

De overheid heeft zich ook verplicht om diegene voor wie de steun van hun omgeving - familie, vrienden, buren – onvoldoende is voor een maatschappelijk aanvaardbaar bestaan, die steun op andere wijze te bieden. Daarmee is meedoen óók een recht.

De Stichting Buurtwerkplaatsen is zo'n alternatief.

Bijna 30 jaar geleden in het leven geroepen door vrijwilligers om slachtoffers van de toen heersende werkloosheid de mogelijkheid te bieden om hun leeggang te bestrijden door hun vakkennis en vaardigheden bij te houden, heeft de Stichting ontwikkeld tot een instituut waar mensen terecht kunnen, die door uiteenlopende oorzaken maatschappelijk buiten de boot zijn gevallen.

In de tien werkplaatsen van de Stichting vinden ze de mogelijkheden en de sfeer om zichzelf opnieuw te ontdekken, vaardigheden aan te leren en hun zelfvertrouwen te vergroten. Een groot deel van hen kan na verloop van tijd weer zelfstandig op weg. Een deel blijft daarnaast ook vrijwilliger.

Eén ding is gebleven: vrijwilligers, ruim vijftig in getal, spelen nog steeds een cruciale rol in het geheel. Het werk van de Stichting is ondenkbaar zonder hun inbreng. Ze brengen met veel enthousiasme hun participatieplicht dagelijks in praktijk.

De hier volgende bladzijden bieden u een gedetailleerd inzicht in alle facetten van de Stichting. Ik hoop dat u na het lezen even enthousiast bent als wij nog dagelijks zijn.

Voor het bestuur van Stichting Buurtwerkplaatsen,

Gerrit Kerkkamp,
voorzitter

Inleiding

Het is al weer bijna 30 jaar geleden dat een groep buurtbewoners in stadsdeel Westerpark het initiatief nam tot oprichting van de Stichting Buurtwerkplaatsen. Het doel was om aan het destijds grote aantal werklozen in het stadsdeel de gelegenheid te geven om actief te blijven en zo het vinden van werk of het volgen van een opleiding gemakkelijker te maken.

De Stichting moest een plek worden waar werkloze buurtbewoners op eigen initiatief en naar eigen inzicht aan het werk konden, zonder dat ze daartoe werden gedwongen door allerlei regels en voorschriften van overheidswege of uitkeringsinstanties, met het doel dat ze op deze wijze weer snel een nieuwe baan zouden vinden.

In een voormalig schoolgebouw werden tien lokalen ingericht tot technische en creatieve werkplaatsen, een vrijwilligersorganisatie werd opgezet om de werkplaatsen te beheren en daarmee was de Stichting klaar om met haar werkzaamheden te beginnen.

Het bleek een effectieve werkwijze, die tot op de dag van vandaag goeddeels onveranderd is gebleven. Wel bleek het na een aantal jaren noodzakelijk om de vrijwilligers gedeeltelijk te ontlasten van alle verantwoordelijkheid voor de organisatie. Ze worden tegenwoordig daarom ondersteund door een klein slagvaardig team van professionele medewerkers.

Ook onveranderd is de betrokkenheid bij en het inspelen op de dynamiek van de veranderende maatschappelijke omstandigheden. De tijden veranderden en de Buurtwerkplaatsen veranderden mee.

We zijn er klaar voor om dat ook in de komende jaren voort te zetten.

Doelstelling en visie

In de statuten van de Stichting is de volgende doelstelling geformuleerd:

De Stichting stelt zich ten doel faciliteiten van technische en educatieve aard ter beschikking te stellen aan degenen die daar behoefte aan hebben, zulks zonder onderscheid naar sekse, ras of levensbeschouwing, waarbij de Stichting zich met name richt op diegenen die buiten het reguliere arbeidsproces staan

Deze doelstelling, bijna dertig jaar geleden geformuleerd, is nog steeds onverminderd actueel.

Het unieke van deze doelstelling – en dus van de Buurtwerkplaatsen - is, dat mensen die om onverschillig welke reden de aansluiting met de maatschappij zijn kwijtgeraakt, hier de kans krijgen die aansluiting te hervinden, op eigen initiatief, op eigen kracht en op een door henzelf verkozen wijze.

De Buurtwerkplaatsen hebben daardoor een lage drempel, maar doen tegelijkertijd een groot beroep op degenen die eenmaal over de drempel zijn. Men wordt er niet begeleid, gepamperd of betutteld, er wordt verwacht dat je je zelfstandig kunt handhaven binnen de setting waarvoor je hebt gekozen, je eigen werkzaamheden in één of meer van de tien werkplaatsen of één of meer van de 50 cursussen die er jaarlijks worden gegeven.

De Buurtwerkplaatsen vormen als het ware een mini-maatschappij, waarin de regels niet zoveel verschillen van die in de gewone maatschappij, maar waar de tolerantie ten opzichte van elkaar wat groter is. Je ligt er niet meteen uit als je in het begin moeite hebt om je draai te vinden, maar krijgt de gelegenheid om rustig je eigen plek te zoeken.

Dit alles vanuit de gedachte dat, als mensen het klaarspelen om zelfstandig, zonder professionele hulp, zich te handhaven binnen de muren van de Buurtwerkplaatsen, ze op den duur ook beter in staat zijn om daarbuiten (weer) een positie op te bouwen.

En dat gebeurt ook.

Doelgroep

Gemeenschappelijk kenmerk van het gros van de mensen die gebruik maken van de Buurtwerkplaatsen is een, vaak tijdelijke, verstoring van de verhouding met de maatschappij.

De oorzaak daarvan is per persoon verschillend: eenzaamheid, langdurige ziekte, depressiviteit, burn-out, psychosociale problemen, maar het kan ook een lichamelijke beperking zijn, of ontslag en op zoek naar werk, of in de WAO.

Ook de opleiding van de bezoekers loopt zeer uiteen, van nauwelijks meer dan basisonderwijs tot HBO en zelfs academisch niveau.

Maar voor iedereen geldt, dat hij of zij van plan is iets van het leven te maken en daarvoor de Buurtwerkplaatsen als instrument gebruikt.

Deze gevarieerde samenstelling van de gebruikers vormt één van de succesfactoren van de Buurtwerkplaatsen. Mensen van verschillende niveaus ontmoeten elkaar, werken met elkaar samen, beïnvloeden elkaar, stimuleren elkaar en hebben conflicten met elkaar.

Faciliteiten: werkplaatsen en cursussen

Werkplaatsen

De Stichting beschikt over een tiental werkplaatsen, op het gebied van hout- en metaalbewerking, lassen, keramiek, kunstschilderen, zeefdrukken, glassmelten, de glaswerkplaats met glas-in-lood, tiffany en brandschilderen en 2 computerwerkplaatsen, waarvan één leswerkplaats en één oefenwerkplaats. Deze tien werkplaatsen vormen de harde kern van de Stichting

Wie gebruik wil maken van één van de werkplaatsen, meldt zich aan als deelnemer voor een periode van drie maanden of een veelvoud daarvan. Vervolgens gaat hij of zij aan de slag met een eigen werkstuk of project. Het tempo waarin wordt gewerkt en het aantal uren dat er aan wordt besteed bepaalt iedereen zelf. De gebruikte materialen worden door de gebruikers zelf betaald.

De Stichting regelt de voorwaarden voor het gebruik en stelt per werkplaats inventaris (machines, apparatuur en gereedschap) ter beschikking, regelt het toezicht en de veiligheid en zorgt dat er, indien nodig, enige begeleiding is.

De gebruikte materialen worden door de gebruikers zelf meegebracht en gekocht.

Zelfsturende teams

Aparte vermelding - want geheel in overeenstemming met de visie van de Stichting - verdient het feit dat de werkplaatsen in hoge mate zelfsturend zijn.

In de meeste werkplaatsen functioneert een werkgroep van vrijwilligers die verantwoordelijk is voor de openstelling, het beheer, het werkplaatsreglement, het schoonhouden, de begeleiding van werkplaatsgebruikers en de samenwerking met het management. De werkgroepen hebben elk een afvaardiging in de Medewerkersraad. Deze vrijwilligers zijn veelal afkomstig uit de rijen van de (vaste) werkplaatsgebruikers. De Stichting stimuleert deze ontwikkeling, omdat die mogelijkheden biedt tot het dragen van verantwoordelijkheid, het vinden van een arbeidsritme en het functioneren in een werkomgeving.

Cursussen

De Stichting organiseert jaarlijks rond de 45 cursussen, waarvan 30 basiscursussen en 15 vervolgcursussen. Deze cursussen hebben een directe relatie met de bekwaamheden die zijn vereist voor het zelfstandig werken in de verschillende werkplaatsen.

De 30 basiscursussen brengen de cursisten de beginselen bij van het desbetreffende vakgebied. De vervolgcursussen worden georganiseerd op aanvraag van de cursisten en werkplaatsgebruikers en zijn qua inhoud gespecialiseerd per vakgebied. Alle cursussen worden gegeven door vakdocenten.

De basiscursussen worden gedeeltelijk gesubsidieerd. De vervolgcursussen worden volledig betaald door de deelnemers.

De cursussen zijn zoals gezegd, niet op zichzelf staand, elke cursus heeft tot doel de vaardigheid bij te brengen, nodig voor het werken in een bepaalde werkplaats. Van de nieuwe aanmeldingen, per jaar zo'n 600, zijn er 400 in eerste instantie voor de werkplaatsen en 200 voor een cursus.

Een deel van de werkplaatsgebruikers besluit na verloop van tijd een cursus te gaan volgen om zich verder te verdiepen in hun 'vak' en een deel van de cursisten doet het omgekeerde, zij gaan de werkplaats in om praktijkervaring op te doen. De verhouding vrouwen en mannen is fiftyfifty, ook in de technische werkplaatsen.

Kantine

De kantine van de Stichting, hoewel geen formeel onderdeel van doelstelling en werkwijze, dient hier te worden genoemd omdat die een essentiële rol vervult in het geheel van diensten dat de Stichting biedt.

De kantine is open op de uren waarop cursussen worden gegeven en de werkplaatsen openstaan voor de gebruikers en is een ontmoetingsplaats voor iedereen die gebruik maakt van de faciliteiten van de Stichting.

Op vrijdag wordt er door vrijwilligers gekookt voor gemiddeld zo'n 20 mensen, waarna er naar muziek wordt geluisterd. De kantine is daarmee een aan werkplaatsen en cursussen toegevoegd bindend en socialiserend element.

Personeel en organisatie

De Buurtwerkplaatsen drijven voor een groot deel op de inzet van vrijwilligers. Zij zijn het die de dagelijkse gang van zaken in de werkplaatsen regelen, zorgen voor de aankoop van grondstoffen en adviseren over vernieuwing en modernisering van de gebruikte apparatuur.

Daarnaast is er een aantal vrijwilligers dat kantoor-, kantine- en onderhoudswerkzaamheden uitvoert.

In totaal gaat het om rond de 60 vrijwillige medewerkers.

Elke werkplaats vaardigt één of meer vertegenwoordigers af naar de Medewerkersraad, het interne overlegplatform van de Stichting.

Alle vrijwilligers kunnen beschikken over de volgende faciliteiten:

- Deskundigheidsbevordering ten behoeve van het werken in de werkplaatsen
- Gratis lidmaatschap
- Eenmaal per twee jaar een interne cursus naar keuze

De vrijwilligers worden ondersteund door een staf van 3 mensen: de directeur, met een dienstverband van 27 uur per week, een cursuscoördinator voor 18 uur per week en een zakelijk medewerker/ boekhouder voor 12 uur per week.

Daarnaast hebben twee medewerkers een dienstverband met de Stichting in het kader van een Sargentini (voorheen ID) baan, een systeembeheerder en een kantine beheerder, beide met een full time dienstverband.

Daarbij moet worden aangetekend dat de Sargentinibanen van tijdelijke aard zijn. Zodra één van de medewerkers vertrekt, ongeacht om welke reden, vervalt de baan. Dat is in de afgelopen drie jaar twee keer gebeurd.

Het werk is overgenomen door vrijwilligers. Op zich gaat dat goed, maar het vergt wel meer aandacht en energie van de kleine staf.

De kleine bezetting van de staf legt een zware druk op met name de directeur, omdat die ook te hulp wordt geroepen bij problemen binnen de werkplaatsen en in gevallen waarin nieuwkomers in hun beginperiode begeleiding/coaching nodig hebben.

Met grote regelmaat kan de Stichting beschikken over krachten die - meestal voor zeer korte duur - door de Reclassering bij de Stichting te werk worden gesteld in het kader van een taakstraf. Zij doen incidentele klussen – schoonmaak, onderhoud en reparaties - die anders te lang zouden blijven liggen bij gebrek aan financiën en personeel.

Maatschappelijke Ontwikkelingen

Wet Maatschappelijke Ondersteuning

De invoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) januari 2007, bracht grote veranderingen in de verantwoordelijkheid voor en de financiering van het welzijnswerk.

De verantwoordelijkheid voor de maatschappelijke ondersteuning in brede zin is sindsdien ondergebracht bij de gemeenten.

De gemeenten dienen activiteiten te verzorgen die het mensen mogelijk maken om mee te doen in de samenleving als ze daar op eigen kracht niet toe in staat zijn. Burgers moeten in principe kunnen meedoen aan alle facetten van de samenleving, al dan niet geholpen door familie vrienden of kennissen.

In die gevallen waarin dat niet lukt, dient de gemeente te zorgen voor passende voorzieningen, met behulp waarvan mensen toch een volwaardig burgerschap kunnen uitoefenen.

De nadruk ligt dus op zelfredzaamheid van het individu en de onderlinge solidariteit tussen burgers.

De Stichting Buurtwerkplaatsen en de WMO

Het WMO-programma voor Amsterdam bevat vier zogenoemde Domeinen:

1. Opvang en onderdak
2. Gezondheid
3. Zelfstandig wonen en mobiliteit
4. Sociale participatie en maatschappelijke activering.

De activiteiten van de Stichting vallen onder domein vier, sociale participatie en maatschappelijke activering.

De doelstelling waaronder de Stichting haar werk is begonnen en die al bijna 30 jaar de leidraad is voor haar werkwijze en activiteiten, blijkt daarmee bijzonder actueel.

Wel zijn er in de loop van de afgelopen jaren veranderingen ingetreden in de samenstelling van de doelgroep, het werkplaatsgebruik, de cursussen en de samenwerking met andere instanties. Vooral sinds het van kracht worden van WMO kwam op dat laatste, de samenwerking, de nadruk te liggen.

Ontwikkelingen ten aanzien van de doelgroep

Lag bij de aanvang van het bestaan van de Stichting de nadruk op het bereiken van werklozen en het vinden van een nieuwe baan, geleidelijk werd het aantal werklozen dat zich aanmeldde minder en meldden zich steeds meer mensen met een grote afstand tot het arbeidsproces en tot de samenleving als geheel.

Daardoor verschoof de aandacht naar het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en het zelfstandig functioneren van mensen met een lichamelijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem.

Ontwikkelingen ten aanzien van werkplaatsen en cursussen

De positie van de werkplaatsen als zelfsturende vrijplaats voor eigen initiatief is onveranderd dezelfde gebleven en zal in de komende jaren ook niet worden gewijzigd.

Ook de cursussen die door de Stichting worden gegeven, blijven een directe relatie houden met het werk in de verschillende werkplaatsen.

Het gebruik dat van beide wordt gemaakt, is in de loop der jaren intensiever geworden. Klanten maken vaker gebruik van twee of meer werkplaatsen en volgen meerdere cursussen.

Ook is er meer vraag naar vervolgcursussen bij degenen die een basiscursus hebben afgerond. In die gevallen gaat het altijd om cursussen waarvan de kosten door de cursisten zelf worden opgebracht. Maar ook dan is het streven om die kosten zo laag mogelijk te houden, zodat ze geen drempel vormen voor klanten die zich verder willen ontwikkelen in een bepaalde richting.

De taken van de werkplaatsvrijwilligers de bestuurders van de werkplaatsen, zijn door de veranderingen in de groep van gebruikers, de laatste jaren steeds zwaarder geworden.

Hun positie vraagt voortdurende aandacht en veel tijdsinvestering van vooral de directeur.

In de afgelopen periode was er voor hen de gelegenheid om een cursus EHBO en een cursus Omgaan met Conflicten te volgen.

Ontwikkelingen ten aanzien van de samenwerking met andere instanties

De BWP als partner

De klantenkring van de Stichting bestaat nog steeds, als vanouds, voor een groot uit deelnemers die zichzelf aanmelden als werkplaatsgebruiker of cursist. Maar de laatste jaren gebeurt het steeds vaker, dat andere instanties ons benaderen met de vraag of cliënten van hen bij ons terecht kunnen als werkplaatsgebruiker of cursist.

Ons antwoord daarop was en is in principe positief, onder voorwaarde dat degenen die worden aangemeld, zich kunnen vinden in het karakter van onze activiteiten en voldoende gemotiveerd zijn om daaraan op vrijwillige basis en zelfstandig deel te nemen.

Deze contacten hebben ertoe geleid dat een aantal organisaties een deel van hun activiteiten binnen de muren van de Stichting heeft ondergebracht, waardoor intensieve contacten en gebruik van elkaars mogelijkheden dagelijkse praktijk zijn geworden.

Het zijn achtereenvolgens:

- 1. Stichting Mantelzorg & Dementie**
- 2. Stichting Kantara-Brug**
- 3. Taal en inburgering**
- 4. Mentrum**
- 5. Giga West/Big Move**

1. Stichting Mantelzorg en Dementie

Mantelzorg en Dementie (M&D) organiseert dagopvang van lichtdemente senioren die nog zelfstandig thuis wonen.

Er zijn 5 verschillende groepen die elke week 1 dag opvang krijgen. Per groep zijn er 12 tot 14 deelnemers. Het zijn gemengde groepen.

De deelnemers blijven komen tot ze lichamelijk of geestelijk niet meer in staat zijn om te participeren. De chauffeurs die de ouderen vervoeren werken op vrijwillige basis.

De stichting werkt vanuit het concept van het Odense Huis: centraal staat wat de ouderen kunnen, aansluiten bij positieve ervaringen en hun zelfstandigheid.

Sommige groepen zijn ingedeeld op specifieke vaardigheden. Met de dinsdaggroep wordt wekelijks de sportschool bezocht. In de donderdaggroep zitten ouderen die gaan schilderen of andere creatieve activiteiten gaan doen in onze schilderwerkplaats.

BWP en M&D werken op een aantal manieren samen:

- Enkele senioren maken incidenteel gebruik van een werkplaats.
- Een vrijwilliger van de BWP organiseert activiteiten met de groepen.
- De BWP levert regelmatig een vrijwilliger voor mede begeleiding van de wandelingen in het Westerpark.

- Een vrijwilliger van de BWP maakt wekelijks verse soep voor alle groepen.
- De begeleiders maken gebruik van de computerfaciliteiten van de stichting.
- Stichting Kantara-Brug levert ook een vrijwilliger voor creatieve begeleiding en een chauffeur voor halen en brengen.
- Vanaf 2014 heeft M&D minder financiële middelen. De BWP gaat ondersteunen bij het zoeken van vrijwilligers op de groep (naast de professionele begeleiding).

2. Stichting Kantara-Brug

Vanaf mei 2013 heeft deze stichting haar kantoorruimte verplaatst van de Mansveltschool naar stichting Buurtwerkplaatsen.

Kantara-Brug richt zich op de doelgroep allochtone mannen, die ondersteuning nodig hebben bij het actief participeren in de samenleving.

De samenwerking bestaat onder meer uit:

- Het gebruiken van de computerfaciliteiten van de BWP door personeel, vrijwilligers en de mannen die aan het project “Gouden Mannen” deelnemen.
- Het gebruik van een ruimte door Kantara-Brug voor het maatschappelijk werk spreekuur.
- Uitwisseling van expertise en vrijwilligers.

3. Taal & inburgeringstrajecten

De Stichting werkt al enige jaren nauw samen met organisaties die taal- en inburgeringstrajecten voor allochtonen verzorgen. In 2014 zijn dit stichting Akros, onderdeel van de ABC-Alliantie, en TopTaal.

Het betreft allochtonen die graag in hun eigen buurt een taal- en inburgeringstraject willen volgen.

De rol van de Stichting bestaat uit het beschikbaar stellen van lesruimte en een computerwerkplaats aan de diverse groepen en, naar gelang de vraag, het organiseren van computercursussen in de computerwerkplaats.

4. Mentrum gebruikt een spreekkamerruimte bij de BWP. Sociaal verpleegkundigen van Mentrum voeren hulpverleningsgesprekken met cliënten uit de buurt. De cliënten gebruiken de kantine als wachtkamer en leggen soms contacten met andere deelnemers van de BWP. Indien wenselijk en haalbaar kunnen cliënten doorverwezen worden naar het gebruik van de werkplaatsen van de BWP.

De BWP verwijst deelnemers met problemen in een aantal gevallen door naar de hulpverlening van Mentrum.

5. Stichting Gig West organiseert intake-, begeleidings- en evaluatiegesprekken in een spreekkamer bij de BWP. Deze gesprekken worden gevoerd door een

psycholoog. De cliënten gebruiken de kantine als wachtkamer. Stichting Giga West verwijst soms cliënten na afloop van het bewegingsprogramma door naar de activiteiten van de BWP. De BWP informeert haar klanten over de mogelijkheden van Giga West.

Externe partners

1. Vrouwen Academie West

Sinds 2013 is de Stichting partner van de Vrouwen Academie West (VAW). De VAW is een samenwerkingsplatform van organisaties die zich richten op (kwetsbare) vrouwen. De partners zijn: Blik op Talent, ABC-Alliantie (Akros, Buurtparticipatie en Combiwel), Amsterdams Steunpunt Wonen (ASW), Open Leer Centrum, stichting Elance, stichting Vrouw en Arbeidsmarkt (VAM), Amsterdams Buurvrouwen Contact (ABC), Vrijwilligersacademie, Cliëntenbelang Amsterdam, Hilal Basak, Hebron, Samenwonen-Samenleven en stichting Buurtwerkplaatsen.

Elke organisatie heeft haar eigen specifieke activiteiten. Dit varieert van huisbezoeken, individuele gesprekken gericht op mogelijkheden en kansen, empowerment-trainingen, welzijnsactiviteiten, voorlichtingsbijeenkomsten, taaltrajecten, vrijwilligerswerk tot het gebruik maken van werkplaatsen en de daarmee samenhangende cursussen.

De onderlinge samenwerking maakt het makkelijker om vrouwen naar elkaar door te verwijzen. Daardoor is het mogelijk om door hen gewenste activiteiten aan te bieden bij collega-instellingen en zo heel concreet te voorzien in de behoefte aan verdere persoonlijke ontwikkeling van iedere deelnemende vrouw. En waar het aanbod niet aansluit bij hun vraag, kan op die manier worden gezorgd dat daar verandering in komt.

De VAW heeft een pool van vrijwillige coaches, die vrouwen ondersteunen bij het zetten van de nodige stappen.

Stichting Buurtwerkplaatsen neemt deel aan het coördinerend overleg (organisatorische ontwikkelingen en nieuwe projecten bij de partners) het overleg over individuele deelnemers, de Partnerraad (de directeuren van de aangesloten organisaties), de werkgroep organisatie en selectieprocedures (financiën, interne organisatie).

2. Wijktafel Westerpark

Stichting Buurtwerkplaatsen neemt deel aan de wijktafel Westerpark. Dit is een overlegplatform van verschillende organisaties op het gebied van zorg en welzijn. Deelnemers zijn onder andere: Cordaan, Mee, De Regenboog, het Leger des Heils, de Nassaukerk, de ABC-alliantie, Mentrum, Meldpunt Overlast, woningbouwverenigingen, schuldhulpverlening, maatschappelijk werk, Kantara-Brug, Mantelzorg & Dementie, enz.

Per wijktafel houdt een organisatie een presentatie en wordt een casus behandeld van een cliënt of deelnemer.

Daarnaast worden organisatie overstijgende thema's behandeld.

Het belang van de Wijktafel ligt vooral in de sfeer van elkaar op de hoogte brengen van wat iedere organisatie in huis heeft om zonnodig de eigen klanten te kunnen wijzen op de mogelijkheden bij andere organisaties.

3. Doorverwijzing door externe partners

Stichting Buurtwerkplaatsen krijgt regelmatig cliënten doorverwezen van externe partners.

- Het DWI verwijst trede2 cliënten naar ons door voor vrijwilligerswerk.
- Road Runner, een reïntegratiebedrijf met een eigen autowerkplaats, verwijst jongeren met een Wajonguitkering naar ons door voor vrijwilligerswerk.
- Het daklozenproject van de Nassaukerk. Een dakloze wordt met een vrijwilliger naar ons doorverwezen om gezamenlijk een oude bakfiets op te knappen.
- De Reclassering verwijst cliënten naar ons door voor hun taakstraf. Na de taakstraf maken sommige cliënten gebruik van de werkplaatsen of stromen door naar vrijwilligerswerk bij de stichting.

4. Overige contacten

De Stichting onderhoudt daarnaast incidentele contacten met:

- Openbare bibliotheek
- Stichting Muzenis
- Vrijwilligerscentrale Amsterdam
- Stichting Bewonersondersteuning
- De buurtboerderij
- Basisschool De Bron
- Buurtcentrum De Horizon
- Huis van de Wijk in De koperen Knoop
- De Experimentele Werkplaats
- ROC-Top
- HVO-Querido
- De Regenboog

Financiën

Financieel gezien zijn, naast de reguliere subsidie, een tweetal zaken voor de komende jaren van cruciaal belang:

1. De (wankele) financiering van de Sargentinibanen.
2. Het behouden van voldoende financiële armslag voor noodzakelijke investeringen.

Ad 1.

De medewerkers met een Sargentinibaan hebben een spilfunctie binnen de organisatie van de Stichting, enerzijds door de aard van hun werkzaamheden, anderzijds doordat dank zij hen de Stichting elke werkdag open kan zijn, en ook in de zomervakantie een groot deel van de week open kan blijven.

De Sargentini-regeling wordt op termijn afgebouwd via natuurlijk verloop. Indien een werknemer (die in de Sargentini-regeling zit) stopt met werken (ontslag neemt of met leeftijdsverlof gaat), mag de vacature niet meer worden opgevuld. Deze situatie heeft zich ondertussen al voorgedaan bij de baliemedewerkster. Zij ging in februari 2014 met pensioen. Haar vacature wordt niet opgevuld. Gelukkig was deze werknemer bereid om op vrijwillige basis te blijven werken.

Op het moment dat weer een medewerker vertrekt, moeten de opvallende werkzaamheden door anderen worden overgenomen.

Dat zal naar verwachting niet in alle gevallen lukken. Met name de functie van systeembeheerder, verantwoordelijk voor het perfect functioneren van de computerwerk- en cursusplaatsen, maar ook voor die van kantoor en balie, de apparaten waar het hele administratieve proces op draait. Het zal lastig, zo niet onmogelijk zijn om deze functie op vrijwillige basis te laten vervullen.

Ad 2.

Doordat de stichting in de afgelopen jaren trajecten heeft uitgevoerd voor het DWI, zoals Sociale Activerings Plaatsen (SAP), Maatschappelijke Activerings Plaatsen (MAP), Participatie Plaatsen (PAP en Werktestplekken, heeft de stichting een kleine algemene reserve aangelegd voor noodzakelijke investeringen. Het betreft voornamelijk de inventaris – apparatuur, machines en gereedschappen - van de werkplaatsen.

Een verantwoorde exploitatie van de werkplaatsen eist dat de uitrusting up to date is en blijft en dat kapotte machines direct vervangen kunnen worden. In januari 2014 is de zaagmachine in de houtwerkplaats kapot gegaan. Vervanging kost 5.000 euro.

Een zaagmachine vormt het hart van de machinale houtwerkplaats en moet vervangen kunnen worden. Per jaar is zo een investeringsbedrag nodig van 10.000 – 20.000 euro.

Investeringen op het gebied van veiligheid en milieu die op grond van voortschrijdende regelgeving door de overheid wellicht zullen moeten worden gedaan, zijn hierin niet begrepen.

Extra inkomsten genereren zoals hierboven genoemd, lijkt voor de komende jaren uitgesloten, nu iedere organisatie zwaar moet bezuinigen.

En ook eerdere bijdragen uit fondsen, onder andere van woningcorporaties zijn, nu iedereen de hand op de knip houdt, in de nabije toekomst minder waarschijnlijk.

De beleidsvoornemens voor de periode 2014 – 2018

De statutaire doelstelling van de Stichting blijft onverminderd van kracht. In de komende jaren blijft de Stichting zich richten op mensen die onvoldoende (kunnen) meedoen aan de samenleving. De nadruk ligt op mensen met een lichamelijke beperking, een chronisch psychisch of psychosociaal probleem of een combinatie daarvan.

De kwaliteit van de faciliteiten die aan deze groep ter beschikking staan, werkplaatsen en cursussen, zal nauwgezet worden gehandhaafd. Waar nodig en gewenst zullen wijzigingen en verbeteringen worden doorgevoerd.

De positie van de vrijwilligers die de dagelijkse gang van zaken in de werkplaatsen besturen, zal waar mogelijk worden versterkt.

Bestaande vormen van samenwerking met derden zullen worden gecontinueerd en waar mogelijk uitgebreid.

De Vrouwen Academie West is een belangrijk platform van waaruit intensief met grote en kleine partners wordt samengewerkt. Het is ook een platform waarin de stichting een flinke tijdsinvestering doet.

In financiële zin zal er naar worden gestreefd om de gevormde financiële buffer voor het doen van noodzakelijke investeringen in apparatuur, machines en gereedschappen op een toereikend peil te houden.

De Stichting verwacht middels haar activiteiten en de effecten daarvan (ook) een belangrijke bijdrage te leveren aan het in het WMO genoemde uitgangspunt, dat iedere burger in de maatschappij meedoet naar vermogen.

Testimonia

Iedere gebruiker en vrijwilliger van de Buurtwerkplaatsen heeft zijn of haar eigen, bijzondere verhaal.

Ben

Ben is een jonge man van 24 jaar. Hij is sinds ongeveer twee jaar een bezoeker van de Buurtwerkplaatsen, eerst als gebruiker en nu als vrijwilliger. De metaalwerkplaats is zijn plek. Samen met een oudere ervaren collega maakt hij er nieuwe gebruikers vertrouwd met het gebruik van de gereedschappen en machines en helpt hen bij het gebruik van de lasapparaten. Want lassen kan hij goed. Hij heeft er als gebruiker van de metaalwerkplaats meerdere cursussen voor gevolgd en voor verschillende manieren van lassen een certificaat behaald.

Hoe hij bij de Buurtwerkplaatsen terecht is gekomen?

“Ik volgde een opleiding voor metaalbewerker, toen ik een ernstig ongeluk kreeg waarbij één van mijn benen ernstig werd geblesseerd. Ik onderging twee zware operaties en moest daarna lange tijd revalideren. Ook geestelijk was ik er slecht aan toe, ik zat zwaar in de put.

Met mijn opleiding kon ik niet verder, ik was er lichamelijk en geestelijk niet toe in staat.

Daarom ging ik ook in therapie bij een psycholoog.

Op een gegeven moment hoorde ik van het bestaan van de Buurtwerkplaatsen. Ik ben ik er eens gaan kijken en vooral de metaalwerkplaats sprak me wel aan. Ik ging er een cursus volgen die heel voorspoedig verliep. Er was meteen een click met de enthousiaste cursusleidster en zo volgde er een hele serie cursussen”.

“Toen ik ‘volleerd’ was, begon DWI er op aan te dringen dat ik werk ging zoeken, omdat anders mijn uitkering in gevaar zou komen.

Gelukkig besteedden ze de begeleiding daarheen uit aan een andere instantie, waar men wat meer rekening hield met de persoonlijke omstandigheden van hun klanten.

Dat was wel nodig want ik was langzamerhand vrijwel fulltime mantelzorger geworden van mijn vader, die van zwaar alcoholist intussen Korsakov patiënt was geworden. Mijn moeder is een paar jaar geleden het huis uit gegaan omdat ze de problemen met mijn vader niet meer aan kon. Ik heb met haar gelukkig een heel goede verstandhouding.

Mijn vader zelf heeft zich de laatste jaren steeds meer afgesloten voor alle hulp van buiten. Tegenwoordig doet hij voor niemand meer de deur open. Hij krijgt ook steeds meer ernstige lichamelijke klachten en heeft veel pijn, is daarom geheel afhankelijk van mij. Ik zelf heb alleen met de huisarts een goed contact over zijn situatie”.

“De organisatie die mij in opdracht van DWI begeleidt, deed mij de suggestie om vrijwilliger te worden bij de Buurtwerkplaatsen. Ik ben eens met Peter Buma, de

directeur, gaan praten, met het resultaat dat ik nu twee dagdelen per week actief ben in de metaalwerkplaats. Daardoor kon ik ook mijn uitkering behouden.

Het werk bevalt me heel goed. Ik kan het uitstekend vinden met mijn 'baas' en ook de andere kontakten die ik hier heb, doen me goed.

Ik zou graag meer willen doen, maar zie daar, zo lang de omstandigheden thuis zo zijn, geen kans toe".

Iedere gebruiker en vrijwilliger van de Buurtwerkplaatsen heeft zijn of haar eigen, bijzondere verhaal.

Gineke

Gineke kwam drie jaar geleden onvrijwillig met de buurtwerkplaats in aanraking. "Ik werkte als vrijwilliger op de fotografische afdeling van de Universiteit van Amsterdam. Ik maakte afdrukken, zorgde voor de dia's; leuk werk. Maar toen werd alles digitaal. En ik wilde niet de hele dag achter de computer zitten. Toen heeft de DWI mij naar de Buurtwerkplaatsen gestuurd. Ze waren bang dat ik anders achter de geraniums zou komen te zitten. Eigenlijk wilde ik helemaal niet. Ik had genoeg te doen. Ik ben uiteindelijk toch wezen kijken en ik vond de sfeer gelijk heel fijn. En een cursus brandschilderen dat leek mij wel wat. Maar die cursus zat vol. Ben ik tiffany gaan doen. En dat was hartstikke leuk. En het mooie was, omdat ik door de DWI werd begeleid betaalden zij de cursus voor me."

Drie jaar later kan Gineke zich eigenlijk niet meer voorstellen hoe het zonder de buurtwerkplaats zou zijn. Ze heeft intussen nog een tweetal ceramiekcursussen gedaan en ook de cursus. brandschilderen. Sinds anderhalf jaar werkt ze vooral aan haar eigen dingen. Ze volgt ook weer een cursus, glassmelten deze keer. "Alleen moet ik hem nu zelf betalen" zegt ze lachend. Omdat ze de buurtwerkplaats een warm hart toedraagt, doet Gineke ook iets terug. Vlak bij haar huis staat een broodfabriek. En het brood dat daar dagelijks over is, distribueert zij. Eén van haar klanten is de buurtwerkplaats. "Er zijn hier heel veel mensen die gratis brood goed kunnen gebruiken."

Iedere gebruiker en vrijwilliger van de Buurtwerkplaatsen heeft zijn of haar eigen, bijzondere verhaal.

Mohammed

Mohammed zucht nog maar eens. “Stress weet je; dat vreet aan een mens.”

Mohammed (47) heeft al een tijdje geen werk. En dat zit hem dwars. Dat kun je zelfs aan hem zien. Zijn blik is somber terwijl hij een gezicht heeft waar je je een mooie brede lach bij kunt voorstellen.

Een lach die heel eventjes terug is als hij vertelt wat hij nu op de buurtwerkplaats aan het maken is. Een soort van Marokkaanse bank. Waar je dingen in kunt opbergen en die mooi is afgewerkt. Want daar op is Mohammed trots op. Dat hij mooie dingen kan maken. “Ik kan heel fijn werken” vertelt hij. “Dat heb ik van jongs af aan geleerd.” Mohammed begon op zijn dertiende als leerjongen bij een baas in Marokko. Acht uur per dag, hard werken maar wel alles leren. Toen Mohammed in Nederland kwam moest hij een inburgeringscursus volgen. Tegen zijn begeleider vertelde hij dat hij altijd op zoek was naar plekken waar het naar hout rook. Daar werd hij gelukkig van. “En nog steeds” zegt hij met een lach. Via zijn begeleider kwam hij toen bij de buurtwerkplaats terecht. “Mooi verhaal hé. Toen ik de inburgeringscursus gedaan had en als timmerman werkte kwam ik hier nog maar een enkele keer. Nu hij werkeloos is komt hij weer vaker. “Ik maak nu vooral mooie dingen voor thuis.” Waar Mohammed van droomt is om mooie dingen te maken die hij kan verkopen. Of dat hij weer een baan vindt als timmerman. Want hij wil niet afhankelijk zijn van een uitkering. Maar nu moet eerst de bank af. Dat heeft hij aan zijn vrouw beloofd. Want thuis moet er veel spul opgeborgen worden. Want als je niet opruimt dan is het met vier kinderen thuis gauw vol.

Dus zal Mohammed de komende tijd weer veel in de houtwerkplaats bezig zijn. “Moet ook wel want anders zit ik maar thuis en dan krijg ik nog meer stress. “

Colofon

Tekst

Peter Buma
Gerrit Kerckamp
Joost Vermeulen

Vormgeving en productie

Colette Sloots

Met dank aan de leden van het personeel
en de Medewerkersraad voor hun bijdrage
aan de inhoud van dit beleidsplan

Stichting Buurtwerkplaatsen
Cliffordstraat 36
1051 GV Amsterdam
Tel. 020-6820411
www.buurtwerkplaats.nl
Email: bwpsbalie@xs4all.nl

Amsterdam, mei 2014